

jääb teile segipärrast näggematta. Ja ar-
wage sedda nüüd moistlikkust ärra: Kas
kül se minno nähtaw näggo, mis ihhalda-
site ni wägga tunda sada, kas se ial olleks
sanud, sedda head toimetada, miispärrast
minno wallitsussega rahhul ollite? Kas
kül ellades se, mis nähtaw aäsi on, saaks
sunnitada sedda, mis näggematta on? Ka
se minno seestpidine meel, mis teile head
sowis ja monda head ka kätte jäggaä, se
ei olle mitte minno pärrast, egga tulle mitte
minno auuks; waid selle pärrast se on, ja
selle auuks se tulleb, kes mind teie wallitse-
jaks on seadnud. Ja sellesamma keige ar-
mo Waimo wiis on se, näggematta kää
läbbi ännistada." — Nenda se au-
wäärt wüerst räkis. Rahwas läks siis tännades
ja auustades koio pole, ja käies kiskusid
ommad wödrad jummalad äsemest mah-
ha ja wislasid neid purruks. Hakasid
nüüd wast sedda näggematta iggawest

Jummalat tenima ja tedda ükspäimis kum-
mardama.

Ägga, kas teiegi, armsad ma-
rahwas, ollete seddasamma teinud? Kas teiegi ol-
lete ommad wödrad jummalad ärrahäwi-
tanud ja katki murdnud? — Ehk wastate
se peäle: „Ägga meie, Jummal olgo tän-
natud, ei teni mitte wödraid jummalaid.“
Wisiste teniwad ni mitto teie seast wö-
raid jummalaid. Eks neid ei olle paljo,
kes omma süddame himmud teniwad, kui
on: holetusse, laiskusse, roppo ello, praä-
simisse, lahkumisse, wargusse, walletamis-
se, ja keik nisuggused ahwad himmud?
Näte, needsammad on nende wödrad jum-
malad. Peawad neid omma süddame al-
tari peält mahhastma, ja hakkama, sedda
tässist pühha Jummalat tenima, ning,
temma tarkust ja heldust auustades, alland-
likkul ja lapselikkul wisil temma näggemat-
ta armo-wallitsusse alla heitma. Se wast